

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/197/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613203176
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4613203176.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, o zaplatenie 1.150,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18. februára 2015 č. k. 8C/158/2013-116, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 18. februára 2015 č. k. 8C/158/2013-116 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť do troch dní po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 8C/158/2013-93 zo dňa 09. 01. 2015 v sume 351 eur. V odôvodnení uviedol, že súdny poplatok bol vyrubený podľa položky 1 písm. a) a poznámky č. 3 k položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v spojení s ustanoveniami § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a), § 3 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 8 ods. 4, § 9 ods. 1, 4, 9 a § 12 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Záverom poučil navrhovateľa o možnostiach zaplatenia a tiež o skutočnosti, že ak súdny poplatok nebude v zákonom stanovenej lehote zaplatený, bude ho súd od poplatníka vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia, a tým je odôvodnenie. Keďže napadnuté uznesenie neobsahovalo žiadne dôvody, skutkové a právne, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, rozhodnutie bolo bez odôvodnenia nepreskúmateľné. Okrem toho poukázal na § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, § 7 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov a dospel k záveru, že nerozumie, na základe čoho súd vyrubil súdny poplatok. Následne bol toho názoru, že súdny poplatok mal byť vyrubený vo výške 69 eur, poukázal pritom aj na poznámku č. 6 k položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov. Zdôraznil, že v danom konaní podľa § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový si uplatnil v jednom ucelenom petite zmenkovú sumu, úrok vo výške 0,25% denne na základe zmenky, 6% ročný úrok na základe § 48 ods. 1 a zmenkovú odmenu taktiež na základe § 48 ods. 1. S poukazom na uvedené ustálil, že súd prvého stupňa vyrubil súdny poplatok za odvolanie v nesprávnej výške. Dôvodil aj rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. 05. 2014 sp. zn. 41Cob/136/201 a skutočnosťou, že súd prvého stupňa vyruboval už súdny poplatok za návrh a to vo výške 69 eur. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. I OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. I OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel

k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 18. februára 2015 č. k. 8C/158/2013-116 je treba zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 OSP.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 04. 04. 2013 podal na Okresnom súde Topoľčany návrh na uplatnenie pohľadávky vo výške istiny 1.150,83 eura s príslušenstvom v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 9. januára 2015 č. k. 8C/158/2013-93 tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 1.150,83 eura so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy: zo sumy 1.270,83 eura od 12. 08. 2010 do 08. 12. 2010, čo predstavovalo sumu 24,93 eura, zo sumy 1.240,83 eura od 09. 12. 2010 do 29. 06. 2011, čo predstavovalo sumu 41,52 eura, zo sumy 1.210,83 eura od 30. 06. 201 do 24. 10. 2011, čo predstavovalo sumu 23,35 eura, zo sumy 1.200,83 eura od 25. 10. 2011 do 15. 10. 2012, čo predstavovalo sumu 70,66 eura, zo sumy 1.150,83 eura od 16. 10. 2012 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, t. j. 4,24 eura a zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 207,44 eura (z toho súdny poplatok 69 eur a trovy právneho zastúpenia 138,44 eura). Uvedené povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur, na účet navrhovateľa číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol 4381836, a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci, začínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, a to pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Vo zvyšku návrh, čo do zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z uplatnených súm od 19. 05. 2010 zamietol. Proti tomuto rozsudku, v zamietajúcej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v dôsledku čoho mu súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 351 eur.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Ustanovenie § 169 ods. 1 OSP ukladá súdu v písomnom vyhotovení uznesenia uviesť, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. V nadväznosti i na ustanovenie § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení súd musí stručne, jasne a výstižne vysvetliť, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval a ako vec právne posúdil. Zároveň musí dbať na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť uznesenie je takto odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu jeho rozhodnutia, a preto musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Jeho účelom je totiž preukázať správnosť rozhodnutia a súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí. Preto musí byť preskúmateľné.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu

vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nedostatok tohto obsahu sa môže prejavíť v nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, čo nedáva podklad pre výrok. Pritom nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces a táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) OSP.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. K námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne dôvody, preto je nepreskúmateľné, odvolací súd dodáva, že stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti, spočívajúce len v uvedení, že ide o súdny poplatok za podané odvolanie s uvedením konkrétnej položky sadzovníka súdnych poplatkov v Zákone o súdnych poplatkoch vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia a nenapĺňa intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Podstatou súdneho rozhodovania je totiž poskytovanie materiálnej právnej ochrany dotknutých práv, a nie prepätý formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia. Preto pre dostatočné odôvodnenie uznesenia o uložení poplatkovej povinnosti nie je podstatné, či rozhodnutie súdu obsahuje oddelenú časť s výslovným uvedením nadpisu odôvodnenie alebo odôvodnenie nasleduje bezprostredne vo výrokovej časti, ale musí byť z neho zrejmé, z akého dôvodu je poplatková povinnosť uložená, podľa ktorého právneho predpisu, v akej výške a podľa ktorej položky. Napriek uvedeným záverom odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa v danej veci uviedol, že súdny poplatok bol vyrubený podľa položky 1 písm. a) a poznámky č. 3 k položke 1 sadzovníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v spojení s ustanoveniami § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a), § 3 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 8 ods. 4, § 9 ods. 1, 4, 9 a § 12 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, takéto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ani uvedeným stručným požiadavkám na odôvodnenie nezodpovedá, keďže z napadnutého uznesenia vôbec nie je zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k výške súdneho poplatku za podané odvolanie a to v sume 351 eur, preto je nedostatočne odôvodnené. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 18. februára 2015 č. k. 8C/158/2013-116 podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.